

U-ČKO – JAK TO BYLO A JAK TO BUDE

aneb příběh Velvarských společenských lázní u Malovařského rybníku

U-čko u Malvaňáku pomalu dorůstá do celé své krásy a my se těšíme nejen na jeho slavnostní otevření, které se uskuteční v říjnu (termín včas upřesníme), ale i na jeho další fungování. Díky této stavbě získáme v místě naší přírodní plovárny plné zázemí nejen pro kulturní akce, ale i každodenní milé pobývání, vznikne tu nejen jeviště, ale i klubovna, bufet a toalety, vše nové a čisté. Protože se množí dotazy, jak to vlastně s U-čkem je, kde se vzalo a proč bude, dovolím si za všechny pamětníky připomenout. Pěkně se usadte, pohádka začíná. Bylo nebylo, před šesti lety jsme se ve Velvarech rozhodli, že bychom rádi upravili prostranství kolem Malvaňáku, které bylo tou dobou dosti zarostlé. Jak se to stalo? Motivů bylo více, zájem pozemek komerčně pronajmout, a hlavně neshody s nejbližšími sousedy, kterým se nelíbily tamní akce. Do debaty o tom, kudy dál, se objevila zpráva, že Nadace Via nabízí grant, v kterém učí veřejnost společně plánovat a přidá něco na realizaci. Žádost jsme narychlo sepsali, zastupitelé souhlasili, spolky i živnostníci se připojili podpisem. Během pár dní bylo hotovo a po čase přišla zpráva, že jsme byli vybráni. Sláva, začalo plánování. Byla nám přidělena konzultantka, která nás učila, jak na to, když se má celé město domluvit. Vznikl tým lidí, kteří se ve volném čase zdarma a s láskou připravám věnovali. Jezdili jsme po víkendech na školení a hlavně – chystali plánovací setkání. To se událo v zimě ve školní jídelně, přecházela mu obhlížecí procházka s pamětníky na místě, na obě přišla fůra lidí a vymýšlelo se, co by se nám u rybníka líbilo. A shodli jsme se rychle: plovárna v přírodním duchu, snaha vyčistit vodu, úprava prostranství, lavičky, ale též – a pozor, tady je semínko U-čka - venkovní zázemí pro kulturní akce. Tajně – snad prý v převleku za neznámou stařenu – byl přítomen i vybraný architekt, který bedlivě vše poslouchal a pak se snažil zpracovat do studie. Tehdy jsme ještě pracovali s přírodním odhlučňovacím valem, který by odstínil blízkou zástavbu. Nakonec se došlo k tomu, že val nemusí být val a že to klidně může být odhlučňené jeviště otočené od zástavby. Pak se dlouho plánovalo, zapojilo se hodně lidí, a šlo se do detailu, kde co bude, kde lavičky, kde průlezka, hledali jsme vodohospodáře, aby nám poradili, jak čistit náhon a pomoci čistotě vody. Na jaře začaly brigády. Dodnes nezapomenu na tu první, kdy jsme stáli po ránu u Áčka s konví a hráběmi a čekali, jestli někdo přijde. A najednou začalo chodit tolik lidí, že chyběla práce. Udělala se toho hromada, sekalo se, stříhalo, prořezávalo, kopalo, vznikla bylinková zahrádka, šeptací vrba, houpačky, odvážely se staré betony, makalo se, ale taky povídalo, ochutnávalo, popíjelo, brigády se staly místem společenským, milým setkáním, rádi na to vzpomínáme. Za rok se místo změnilo k nepoznání. Bylo čisté, mělo nové lavičky, koše, pískoviště, travníky, stromy, stalo se zas místem setkávání všech. Příspěvek od Nadace bylo dokonce problém utratit, protože všichni nabízeli, co umí, zadarmo. Bylo to krásné a tvůrčí, místo se rychle měnilo. Plánovalo se ale i dál, projektovalo se nové zázemí dle přání všech – aby se hodilo k A-čku, bylo nazvané U-čkem. Když po roce projekt slavnostně končil velikou slávou v šapitó, kde se děkovalo všem, měli jsme v ruce projekt na novou lehkou modřínovou dřevostavbu, která oproti stavbám minulým bude s minimem betonu, proto na lehkých vrutech, aby ji naše děti, kdyby se jim znelíbila, mohly snadněji odmontovat. Projekt by tím mohl skončit, ale žil dál. Brigády pokračovaly a pokračují dodnes. Za čtyři roky vznikla nová mola, obložila se hráz dřevem, opravil se kompletně náhon, vylovila a vyčistila se menší nádrž a byla upravena pro koupání, vysadilo se přes 100 stromů, přibyla pramička, letos vznikne knihovnička. Projekt získal několik ocenění a hlavně zájem z jiných obcí, které se nechaly velvarskou domluvou inspirovat a my jim rádi vyprávěli o tom, jak to u nás šlo a nešlo. U toho jsme dál sháněli peníze na U-čko. Jeho cena se vyšplhala na 5 milionů, což je pro rozpočet města

moc, příspěvek ve výši 3 miliony se podařilo získat až loni díky podpoře místní akční skupiny Přemyslovci. V rámci projektu nazvaného Velvarské U-čko – společenské lázně u Malovarského rybníka, vzniká budova jako komunitní centrum, které má sloužit jako místo pro setkávání, kulturní akce, odpočinek, zábavu. Ani cesta k realizaci nebyla snadná. Do dvou výběrových řízení se nikdo nepřihlásil, teprve třetí přineslo dodavatele. Od jara se konečně staví a ani to zpočátku nešlo zcela zlehka, ukázalo se, že původně plánovaná a odborníky prověřená metoda vrutů má v některých místech navážkového podloží problémy, dlouho se řešilo a počítalo, co s tím, nakonec má stavba vrutů dvojnásobek a musela být ochuzena o zelenou střechu, která by byla moc těžká. Ale stavět se začalo a letošní Malvaňácké léto voní modřínem a tepe kladívky, staví se, stavitelé jsou šikovni a je to krása! Budova má jeviště, na kterém se budou moci střídát kapely při koncertech, vystupovat děti při dětských dnech, k jevišti přináleží přiměřené zázemí, klubovničku a skládek, ve spojovacím krčku je zastřešené posezení, k němu přiléhají toalety a bufet, plášť má v sobě i sprchu a malou lezeckou stěnu, vše bytelné ze dřeva a nerez, přitom jednoduché a strohé, připomínající duch prvorepublikového plovárenství.

Trochu škoda, že to celé vyšlo tak, že sotva budovu slavnostně pokřtíme, už abychom ji zazimovali a otevřeme ji znovu až na jaře. Nyní řešíme otázku provozu a pronájmu ideálně tak, aby místo mělo svého správce, někoho, kdo pečuje i o chod celého areálu, ale též aby U-čko i nadále sloužilo spolkům při jejich akcích jako možnost přivýdělků z občerstvení. Snad se nám podaří to dobře vymyslet a někoho najít.

Učkem naše plány nekončí. K budově v budoucnu povede nová příjezdová cesta (starý asfalt půjde pryč), za ní by mělo vzniknout mlatové hřiště na všeliké hry, pingpongový stůl, plány máme i s vodou, která sice letos vydržela díky novým UV lampám žeroucím sinice dlouho, ale ne až do konce sezóny. Chystáme projekt na zvětšení koupací plochy, což se stane ruku v ruce s vytvořením nových mokřadů v oblasti pod Malvaňákem, které budou mít velikost několika fotbalových hřišť a které by měly pomoci k zadržování vody v krajině a stanou se snad rájem zvěře i ryb. Pohádka tedy plyne dál, tohle bylo malé připomenutí, kde a jak začala a já věřím, že bude trvat do nejdéle, díky vám, milí Velvarští!

Se zvoláním Malvaňáku zdar! Radim Wolák, velký malvaňákořil.